Td 004_16

Στης Ειρηνιώτ’σας τον μπαχτσέ
σιγά σιγά κι έναν κουντζέ
κι στου κι στου κουντζέ τη ρίζα
πουλά- πουλάκια τριγυρίζαν
κι ένα πουλί χρυσόν πουλί
που κελαηδεί κάθε πρωί
κι ένα κι ένα χρυσό κανάρι
το νου το νου μου μ’ έχει πάρει
έχει μαλλιά ξανθά μαλλιά
τα βάφτει με καραμπουγιά
τα λούν’ τα λούνει τα χτενίζει
τα πλέχ’ τα πλέχει τα μποϊντίζει
όταν τα πλέχει μπαγλαμά
τότε μου καίει την καρδιά
κι όταν κι όταν τα αρματώνει
πόσο πόσο με φαρμακώνει.